

במדינה

(המשך מעמוד 14)

הקשורים בספינה צלעו במקצת מההתחלה. הספינה היתה מאחרת לצאת ולחזור בגלל אייבנות פירמאליות, אם כי רוב האיחורים היו תוצאה ממוגזאחיר גרוע שהסעיר את הים, אילץ את הספינה לשוט במהירות קטנה, ללא עזרת המגלשים.

ביום שישי לפני שבועיים, למשל, עוכבה הפלגת עלייגל בשעתים בקירוב, מאחר כי מכונאי הספינה סירב להפעילה. הוא טען כי באותו יום הובטחה נסיעה לקפריסין ל-אשורו ושני בניו, ומחמת אייבונה ברישום הושמט שם אחד הבנים מהדרכון הקולקטיבי. "או שאתם מכניסים מיד את אבני, כדי שגם הוא יסע, או שאני לא מפליג", הודיע. רק אחריו שעתים חזר בו ועלה לספינה. גם ביום שישי האחרון איחרה הספינה לצאת בארבע שעות, וכאשר כבו מנועיה בלבים השתררה בהלה כללית. רבי-החובל הודיע כי שדר קריאת עזרה, אולם בלחץ הנוסעים נאלץ לשדר קריאה נוספת. לאחר מכן התברר כי רק הקריאה השנייה נקלטה. רק לאחר 27 שעות של חרדה, צמא ורעב, הגיעו נוסעי הספינה לנמל פמוסטטה, כשהם ניגרים על-ידי שתי ספינות-גרר בריטיות שחשו לעזרתם.

בקפריסין התאספו הנוסעים, החליטו לדי-רוש להחזירם לחיפה — באניה אחרת. אך התקר לא העכיר את מצב-רוחו של שובניסקי, אף לא הקטין את אמונתו בכלי המרחף. "אלפים עוד ילכו ויבואו בספינות ריח", הבטיח בשבוע מקפריסין לחיפה — בעלייגל.

מנגנון

חיה לא מתה

"להיות — או לא להיות?" שאל בזמנו הנסיך הנני, שניסה לתהות על הגבול ה-מדויק שבין החיים והמוות. שאלה זו שאל את עצמו, אם כי בפאתוס פחות גדול, אורח חולוני אפור שנקלע לתוך מעגל יסורים בלתי צפוי, ממנו לא יצא עד היום.

גיוס המתים. באחד מימי יולי דפק הדורר על דלת ביתו של יוסף יותנן בחולון. המכתב שקיבל יוסף, היה צרצרוס רגיל, שנשלח מלישכת-הגיוס ביפו. נאמר בו כי בתאריך שנקבע חייבת בתו של יוסף, חיה, להתייצב לשרות-חובה. אם לא תעשה כן — נאמר בצו — צפוי לה מאסר וקנס.

לכאורה היה זה עניין רגיל. לולא פרט קטן אחד שסיבך את המצב: בתו של יוסף נפטרה לפני שנים עשרה שנה, בהיותה בת חמש.

לכן טבעי היה שיוסף ימהר ללישכת-הגיוס, כדי להסביר את הטעות הטראגית. הוא מצא בלישכה את הפקיד המתאים, הס-ביר לו את איי-ההבנה. אולם הפקיד לא האמין לו. הוא העיף בו מבט חשדני, דרש ממנו אישורים לטענתו. "אם אין לך כל אישור", אמר לו, "אתה מוכרח לפנות לי לישכת רישום-התושבים ולהביא משב את האישור הדרוש. אבל תודרו, מפני שאם זה יקח הרבה זמן, תבוא אליך משטרה-צבאית ותעצור אותה".

"בשבילנו היא חיה." כדי לא להי-גיע למצב איום כזה, מיהר יוסף ללישכת-הרישום. הפקיד עבר על הרישומים שבי-משרד, קבע לבסוף: "אין שום יזמו שהיא נפטרה. בשבילנו היא חיה".

"הרגשתי שאני אתפוצץ", סיפר יוסף. "או שאני השתגעתי — או שהם השתגעו". בכל זאת החליט האב המבולבל להמשיך בנתיב הסיורים של המנגנון. תחנתו הבאה היתה החברה-קדישא.

אבל גם שם לא נשאו החיפושים פרי. "אצלנו היא איננה", אמר הפקיד המזוקן. האב, שעמד על סף התמוטטות עצבים, לא ידע מה לעשות. ביאושו הזמין צילום של מצבת הקבר של בתו, הביאו ללישכת הגיוס. אולם הפקיד שם נשאר איתן כשיש. "זה לא אמר כלום", אמר, "כל אחד יכול לעשות צילום כזה".

יוסף היה אויב עצות לחלוטין כאשר הצליח לבסוף להשיג איזשהו אישור. עיר-יית חולון, בה הוא עיבד כבר שנים רבות, הסכימה לתת לו פתק בוו הלשון: "הנגו-לאשר כי לפני שתיים-עשרה שנה קיבל ה-ניל שלושה ימי חופש לרגל מותה של בתו".

יוסף שלח את האישור ללישכת הגיוס. אם לא ישתכנעו גם הפעם, תבוא בקרוב המשטרה הצבאית אל דירתו, לחפש שם את בתו.

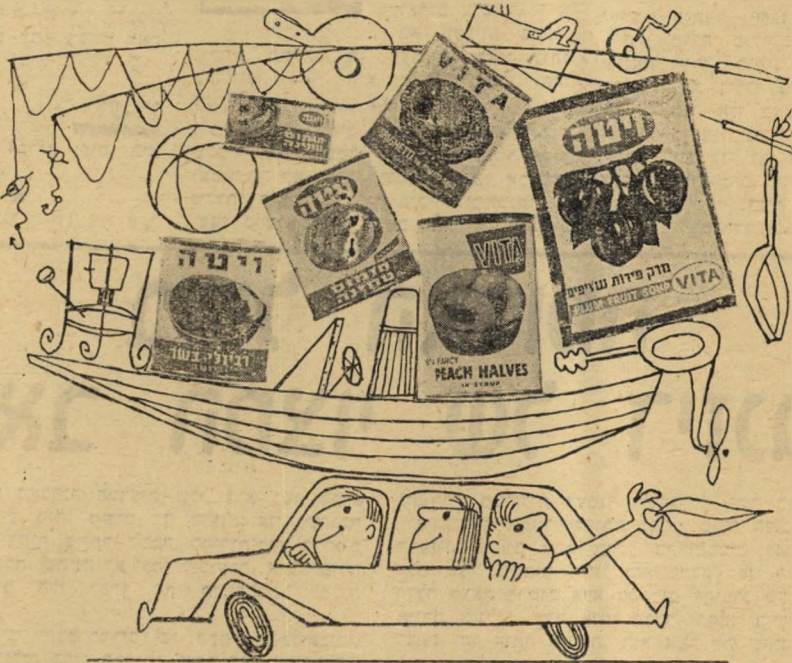
חינם!

פוחן מתקבל חיים עם כל קופסת חומי-טחיה אחד מוצרי הפיקניק של "ויטה", לרשותך מספר ארוחות מוכנות לטיול, לפיקניק וליים

מוכן לאכילה — רק לפתוח ולהגיש: ארוחות מוכנות לאחר 5 דקות חימום:

- * משקה תפוזים בקופסה (חדש!)
- * חומס עם טחיה
- * לפתנים: אפרסקים, אגסים, מלון, רסק תפוחי עץ ועוד
- * מרק פירות: מישימי, שיפיים, פירות מעורבים (להכין בבית ולקחת בתרמוס)
- * שעועית אפוייה במיץ עגבניות (החודש במחיר מוזל)
- * רביולי איטלקי מעודן
- * ספגטי עם פטריות

100 אית-להו

הרקייע השביעי

יפו-מעל ל"חמאם"

תוכנית בידור בינלאומית:

- ◆ רביעית "פרובלם"
- ◆ הצוענים ממקדוניה
- ◆ האקרובטים מאוסטרליה
- ◆ איש הגומי.

• תזמורת רקודים •

ה מ נ ו י

קיבלת חשבונך. נא פרע אותו בהקדם.

מה רע ביחסי מין בין אנה ואחור?

סרט אקטואלי, מוחשי, הריף ומרתק בהשתתפות: **גידון מילוס. סילביה סימס** השבו ע בקולנוע "תמר" ת"א מסרטי 7 כוכבים